(Tak til Mogens for en flot, præcis og veloplagt beretning, Mogens)
Der er en svensk popsanger, som jeg holder meget af. Han kalder sig Orup, og han har i begyndelsen af 90'erne skrevet en sang, der hedder Stockholm
Omkvædet lyder sådan her:
I Stockholm är jag född. Där har jag min familj, och jag
hittar nästan overallt, men Stockholm har blivit kall.
Stockholm er blevet kold.
Det så vi så gruopvækkende i onsdags, da Anna Lindh blev stukket ned,
frarøvet en glorværdig politisk fremtid i sit parti - og
det europæiske demokrati blev endnu engang frataget en af sine ypperste repræsentanter for ytringsfriheden og det politiske lederskab.
Politisk lederskab forstået som viljen til at gå op imod en
folkestemning, når det var nødvendigt.
Men - kære kongres: Danmark er også blevet koldt!
For det er et koldt samfund, der overfor sine egne
statsborgere indfører et såkaldt TILKNYTNINGSKRAV, som efterlader det ene forelskede kærestepar efter det andet
til vilkårligheden hos de Kafkaske skrankepaver i
Udlændingestyrelsen. Som tvinges til at
bosætte sig i Malmö
for at kunne blive gift. Det er et meget
nærværende
problem, som vi møder dagligt i landets Hovedstad.
Det er et koldt samfund, der ledes af en de facto regering
mellem Venstre og Dansk Folkeparti med de middelalderlige
mørkemænd Søren Krarup og Jesper Langballe, der som giftslanger udspyer den ene
fundamentalistiske fatwa efter den anden - mod frisindet, retten til forskellighed - og mod EU og alt dets væsen.
Det er også et koldt samfund, der indfører en
apartheidlignende, lav integrationsydelse overfor
indvandrere. En ydelse, som både undergraver den danske model på arbejdsmarkedet, og som samtidig får som

slutresultat, at integrationen bombes endnu længere
tilbage. For hvad er det, indvandrerfamilierne må skære ud af budgettet? Det er jo bl.a. kontingentet til fodboldklubben - og det er deltagelse i børnefødselsdage, fordi man så ikke har råd til at købe gave.
Derfor kære partifæller:
Vi må påtage os at puste farve i Danmarks blege kinder!
Hvem skulle ellers gøre det?
(Æret være Anna Lindhs minde)